

ผลและวิจารณ์

การศึกษาเรื่อง ความต้องการเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล สำนักงานเกษตรจังหวัดสุพรรณบุรี ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1)ศึกษาสถานภาพเศรษฐกิจสังคม และบทบาทของประชากรที่ศึกษา (2)เพื่อศึกษาระดับความรู้และความคิดเห็นด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา (3)เพื่อศึกษาความต้องการฝึกอบรมเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีจำนวน 107 ราย โดยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

สถานภาพทางเศรษฐกิจสังคมและบทบาทของประชากรที่ศึกษา

1. อายุ

ในการศึกษาเกี่ยวกับอายุของประชากรที่ทำการศึกษามาทำศึกษาวิจัย เนื่องจากอายุเป็นข้อกำหนดหรือแสดงถึงวุฒิภาวะของบุคคลกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งอาจส่งผลต่อระดับความต้องการฝึกอบรมในด้านๆซึ่งในการศึกษาได้แบ่งชั้นอายุของประชากรออกเป็น 3 ชั้นดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอายุ

ลำดับ			
ที่	อายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	23 – 40	20	18.79
2	41 – 50	61	57.00
3	51 – 60	26	24.30
	รวม	107	100

หมายเหตุ อายุน้อยที่สุด 23 ปี
 อายุมากที่สุด 58 ปี
 อายุเฉลี่ย 40.5 ปี

ผลการศึกษาในตารางพบว่าร้อยละ 57.00 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี แสดงว่าประชากรที่ทำการศึกษามีอายุอยู่วัยทำงานมีวุฒิภาวะค่อนข้างสูง เป็นวัยกลางคน ซึ่งมีจำนวน 56 คน รองลงมา ร้อยละ 24.30 มีอายุอยู่ระหว่าง 51 - 60 ปี ซึ่งอายุขนาดนี้จัดได้ว่าเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะสูง มีจำนวน 34 คน และร้อยละ 18.70 มีอายุอยู่ระหว่าง 23 - 40 ปี ซึ่งถือได้ว่าอายุน้อย ความกระตือรือร้นสูง จำนวน 20 คน

2. ระดับการศึกษา

ในการศึกษาเกี่ยวกับระดับการศึกษาของประชากรที่ศึกษา เนื่องจากระดับการศึกษาจะเป็นตัวชี้วัดในเรื่องระดับความต้องการฝึกอบรม โดยที่ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี อาจไม่ได้ให้ความสำคัญต่อระดับความต้องการฝึกอบรมและผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรี ก็อาจไม่ให้ความสำคัญต่อระดับความต้องการฝึกอบรมได้เช่นกัน ซึ่งในการศึกษาได้แบ่งระดับการศึกษาออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา

ลำดับที่	ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ปริญญาตรี	103	96.3
2	สูงกว่าปริญญาตรี	4	3.7
รวม		107	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ระดับการศึกษาของประชากรที่ศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 96.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 103 คน จัดได้ว่าเป็นการศึกษาอยู่ระดับสูง และร้อยละ 3.7 จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน

3. ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ

ในการศึกษาเกี่ยวกับระยะเวลาในการปฏิบัติราชการมาทำการศึกษา เนื่องจากมีผลต่อระดับความต้องการฝึกอบรม ประชากรที่ศึกษาบางกลุ่มมีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการมานาน อาจเกิดความเบื่อหน่ายต่อการฝึกอบรม เห็นว่าเป็นการซ้ำซาก อบรมมาแล้วไม่มีการนำไปใช้ ซึ่งในการศึกษาได้แบ่งชั้นของระยะเวลาในการปฏิบัติราชการออกเป็น 3 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ

ลำดับ ที่	ระยะเวลาในการปฏิบัติ ราชการ(ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	2 – 10	7	6.50
2	11 – 20	20	18.70
3	มากกว่า 21 ปีขึ้นไป	80	74.80
รวม		107	100

หมายเหตุ	ระยะเวลาในการปฏิบัติงานน้อยที่สุด	2 ปี
	ระยะเวลาในการปฏิบัติงานมากที่สุด	28 ปี
	ระยะเวลาในการปฏิบัติงานเฉลี่ย	21.5 ปี

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ร้อยละ 74.80 มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการมานานมากกว่า 21 ปี มากถึง 80 คน รองลงมาร้อยละ 18.70 มีระยะเวลาการปฏิบัติราชการระหว่าง 11 – 20 ปี จำนวน 20 คน และร้อยละ 6.50 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 2 – 10 ปี ซึ่งถือว่าค่อนข้างน้อย

4. ตำแหน่งหน้าที่

ในการศึกษาเกี่ยวกับตำแหน่งหน้าที่นั้น เกี่ยวข้องกับระดับของสายงานการบังคับบัญชาตามระบบราชการไทยถือระดับซีเป็นหลักซึ่งประชากรที่ทำการศึกษาค่อนข้างใหญ่เป็นข้าราชการระดับซี 6 ซึ่งถือได้ว่ามีประสบการณ์ในการทำงานค่อนข้างสูง ซึ่งอาจส่งผลต่อระดับความต้องการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าได้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แบ่งระดับตำแหน่งหน้าที่ออกเป็น 6 ระดับ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ลำดับที่	ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 3	7	6.5
2	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 4	2	1.9
3	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 5	5	4.7
4	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 6ว	67	62.6
5	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 7ว	25	23.4
6	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 8ว	1	0.9
รวม		107	100

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 62.6 ดำรงตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 6 มากที่สุด รองลงมาร้อยละ 23.4 ดำรงตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 7 และร้อยละ 6.5 ดำรงตำแหน่งนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร 3 เนื่องจากบรรจุเข้าทำงานได้ไม่นาน อายุราชการยังน้อย

5. อัตราเงินเดือน

ในการศึกษาเกี่ยวกับอัตราเงินเดือนของประชากรที่ทำการศึกษาเพราะอัตราเงินเดือนเป็นค่าตอบแทนที่ได้รับ โดยรัฐเป็นผู้จ่ายให้ทุกเดือน ผู้ที่มีอัตราเงินเดือนมากอาจส่งผลต่อระดับความต้องการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าได้มากกว่าผู้ที่มีอัตราเงินเดือนน้อย เนื่องจากรัฐต้องจ่ายให้เป็นประจำทุกเดือน อาจขาดความกระตือรือร้น ที่จะเข้ารับการฝึกอบรมได้ ซึ่งในการศึกษา ได้แบ่งชั้นของอัตราเงินเดือนออกเป็น 4 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามอัตราเงินเดือน

ลำดับที่	อัตราเงินเดือนที่ได้รับ (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	น้อยกว่า 8,000	3	2.8
2	8,001- 16,000	6	5.6
3	16,001- 24,000	72	67.3
4	มากกว่า 24,001	26	24.3
รวม		107	100

หมายเหตุ	อัตราเงินเดือนต่ำสุด	7,680 บาท
	อัตราเงินเดือนสูงสุด	33,110 บาท
	อัตราเงินเดือนเฉลี่ย	21,633.6 บาท

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 67.3 มีอัตราเงินเดือนอยู่ในช่วง 16,001- 24,000 บาท รองลงมา ร้อยละ 24.3 ของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรมีอัตราเงินเดือนมากกว่า 24,001 บาท ที่เหลือเป็นอัตราเงินเดือนที่ต่ำกว่า 16,000 บาท ซึ่งรวมค่าสัดส่วนแล้วประมาณ ร้อยละ 8.4

6. รายได้เสริม

ในการศึกษาเกี่ยวกับรายได้เสริมของประชากรที่ทำการศึกษา เนื่องจากผู้ที่มีรายได้เสริมมักจะไม่ค่อยสนใจต่อหน้าที่การทำงานเวลาส่วนใหญ่จะหมดไปกับเรื่องเหล่านี้ทำให้ขาดการเอาใจใส่ต่อการปฏิบัติงาน โดยที่ผู้ไม่มีรายได้นั้นก็อาจเป็นเหมือนกันเพราะมีหนี้สิน ทำให้เกิดความอึดอัดส่งผลกระทบต่อระดับความต้องการเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมก็อาจเป็นไปได้ ซึ่งในการศึกษาได้แบ่งชั้นของรายได้เสริมออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามรายได้เสริม

ลำดับที่	รายได้เสริม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มีรายได้เสริม	61	57
2	มีรายได้เสริม	46	43
รวม		107	100

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 57 เป็นผู้ที่ไม่มีรายได้เสริม รองลงมาร้อยละ 43 เป็นผู้มีรายได้เสริม ซึ่งส่วนใหญ่ผู้มีรายได้เสริมจะประกอบอาชีพทางด้านการเกษตรและปศุสัตว์ เช่น ทำไร่อ้อย, ทำนา, เลี้ยงไก่ มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ครอบครัวค้าขาย

7. รายได้จากอาชีพเสริม

ในการศึกษาเกี่ยวกับรายได้ของอาชีพเสริม เพื่อต้องการทราบแหล่งที่มาของรายได้เสริม ว่าประกอบอาชีพอะไร รายได้ปีละเท่าไร ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระดับความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมได้ เนื่องจากอาจเอาเวลาส่วนใหญ่เอาไปคิดในด้านการประกอบอาชีพเสริม ซึ่งในการศึกษาได้แบ่งชั้นของรายได้เสริมออกเป็น 5 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามรายได้จากอาชีพเสริม

ลำดับที่	รายได้จากอาชีพเสริม (บาท/ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	น้อยกว่า 100,000	9	8.4
2	100,001- 300,000	25	23.4
3	มากกว่า 300,001	12	11.2
4	รวมผู้มีรายได้จากอาชีพเสริม	46	43
5	รวมผู้ไม่มีรายได้จากอาชีพเสริม	61	57
รวม		107	100

หมายเหตุ	รายได้เสริมต่ำสุด	56,000 บาท/ปี
	รายได้เสริมสูงสุด	450,000 บาท/ปี
	รายได้เสริมเฉลี่ย	197,000 บาท/ปี

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่ารายได้จากอาชีพเสริมของประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 23.4 เป็นผู้มีรายได้เสริมระหว่าง 100,001- 300,000 บาท ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย ทำนาและเลี้ยงไก่ไข่ รองลงมาร้อยละ 11.2 มีรายได้มากกว่า 300,001 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพไร่อ้อย และร้อยละ 8.4 มีรายได้น้อยกว่า 100,000 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนมะม่วงและเลี้ยงไก่ไข่

8. ความเพียงพอของรายได้

จากการศึกษาในเรื่องของความเพียงพอของรายได้ของกลุ่มประชากรที่ศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้มุ่งหวังว่า หากประชากรที่ศึกษามีรายได้เพียงพอจะส่งผลต่อระดับการฝึกอบรมไปในทางบวก หากประชากรที่ศึกษามีรายได้ไม่เพียงพอก็จะส่งผลกระทบได้ ซึ่งในการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งชั้นความเพียงพอของรายได้ออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความเพียงพอของรายได้

ลำดับที่	รายได้เพียงพอหรือไม่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	เพียงพอ	88	82.2
2	ไม่เพียงพอ	19	17.8
รวม		107	100

จากตารางที่ 9 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ทำการศึกษาสวนใหญ่ร้อยละ 82.2 เป็นผู้ที่มีรายได้เพียงพอกับการครองชีพจำนวน 88 คน รองลงมาร้อยละ 17.8 เป็นผู้ที่มีรายได้ไม่พอเพียงกับการครองชีพ เนื่องจากมีหนี้สิน

9. ภาระหนี้สิน

จากการศึกษาภาระหนี้สินของประชากรที่ทำการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบข้อมูลภูมิหลัง เพื่อประกอบการศึกษาที่อาจส่งผลกระทบต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม เนื่องจากผู้ที่มีภาระหนี้สินมักมีจิตใจที่ไม่ค่อยดี ความคิดความอ่าน มักออกมาในเชิงลบ ซึ่งในการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งชั้นของภาระหนี้สินออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามภาระหนี้สิน

ลำดับ ที่	ภาระหนี้สิน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มี	50	46.7
2	มี	57	53.3
รวม		107	100

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ทำการศึกษามีภาระหนี้สินร้อยละ 53.3 โดยมากเป็นหนี้สินกับทางธนาคารและสหกรณ์ออมทรัพย์ เพื่อนำมาผ่อนที่อยู่อาศัยและเครื่องอำนวยความสะดวกในครอบครัว รองลงมาร้อยละ 46.7 เป็นผู้ที่ไม่มีภาระหนี้สิน เนื่องจากมีรายได้เสริมภายในครอบครัว

10. จำนวนภาระหนี้สิน

จากการศึกษาจำนวนภาระหนี้สิน จะพบว่า ประชากรที่ทำการศึกษามีจำนวนภาระหนี้สินอยู่ในระดับปานกลาง จำนวนภาระหนี้สินเป็นภาระหนี้สินที่ผ่อนชำระได้ ส่วนใหญ่เป็นภาระหนี้สินที่เกิดจากการผ่อนที่อยู่อาศัยและรถยนต์ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งชั้นของจำนวนภาระหนี้สินออกเป็น 4 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามจำนวนภาระหนี้สิน

ลำดับ ที่	ภาระหนี้สิน (บาท)	จำนวน (บาท)	ร้อยละ
1	น้อยกว่า 100,000	9	8.4
2	100,001- 300,000	28	26.1
3	มากกว่า 300,001	20	18.7
4	ผู้ไม่มีภาระหนี้สิน	50	46.7
รวม		107	100

หมายเหตุ ภาระหนี้สินต่ำสุด 96,000บาท/ปี
 สูงสุด 1,200,000 บาท/ปี เฉลี่ย 256,000.4 บาท/ปี

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ทำการศึกษาร้อยละ 26.1 เป็นผู้ที่มียี่สิบอยู่ระหว่าง 100,001 – 300,000 บาท/ปี เป็นหนี้สินเกิดจากการผ่อนชำระรถยนต์และของใช้จำเป็นภายในครอบครัว รองลงมาร้อยละ 18.7 มีหนี้สินมาก 300,001 บาท/ปี เป็นหนี้สินที่ผ่อนชำระที่อยู่อาศัย และร้อยละ 8.4 มีหนี้สินน้อยกว่า 100,000 บาท/ปี ส่วนใหญ่กลุ่มนี้เป็นหนี้มานานผ่อนชำระที่อยู่อาศัยจนใกล้จะหมดหนี้สินแล้ว

11. พื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบ

ในการศึกษาพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบว่าประชากรที่ทำการศึกษามีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบหรือไม่ และถ้ามีอยากทราบจำนวนที่รับผิดชอบ เนื่องจากอาจส่งผลต่อระดับความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าได้ ซึ่งในการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งชั้นของพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบออกเป็น 5 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบ

ลำดับที่	พื้นที่ปลูกสวนป่าที่รับผิดชอบ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบ	54	50.5
2	1-15	24	22.4
3	16-30	16	15.0
4	31-45	10	9.3
5	มากกว่า 46	3	2.8
รวม		107	100

หมายเหตุ	พื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบน้อยที่สุด	1 ไร่
	พื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบมากที่สุด	51 ไร่
	พื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบเฉลี่ย	10 ไร่

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า พื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบของประชากรที่ทำการศึกษาร้อยละ 50.5 จะไม่มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบ เนื่องจากพื้นที่ที่รับผิดชอบเป็นพื้นที่ราบลุ่ม มีการทำนาตลอดทั้งปี รองลงมา ร้อยละ 22.4 มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบอยู่ 1 - 15 ไร่ กระจายอยู่ตามตำบลต่าง ๆ ร้อยละ 15.0 มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขต

รับผิดชอบ 16 – 30 ไร่ ร้อยละ 9.3 มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบอยู่ 31 – 45 และร้อยละ 2.8 มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตที่รับผิดชอบอยู่มากกว่า 46 ไร่

12. จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบ

ในการศึกษาจำนวนเกษตรกรที่ต้องรับผิดชอบ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบจำนวนเกษตรกรที่ต้องรับผิดชอบ เนื่องจากเกษตรกรที่ต้องรับผิดชอบหรือไม่มีเกษตรกรที่ต้องรับผิดชอบเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับความต้องการเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมได้ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งชั้นของจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบออกเป็น 3 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบ

ลำดับที่	จำนวนเกษตรกร(คน)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ไม่มีเกษตรกรที่รับผิดชอบ	54	50.5
2	1-10	44	41.1
3	มากกว่า10	9	8.4
รวม		107	100

หมายเหตุ	จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบน้อยที่สุด	2 คน
	จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบมากที่สุด	16 คน
	จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบเฉลี่ย	7 คน

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่าจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบของประชากรที่ทำการศึกษ ส่วนใหญ่ร้อยละ 50.5 จะไม่มีเกษตรกรในความรับผิดชอบ เนื่องจากไม่มีพื้นที่ปลูกสวนป่าในเขตรับผิดชอบของตนเอง รองลงมา ร้อยละ 41.1 มีเกษตรกรเกษตรกรในความรับผิดชอบอยู่ 1 – 10 คน และร้อยละ 8.4 มีเกษตรกรที่ต้องรับผิดชอบมากกว่า 10 คนขึ้นไป

ความรู้และความคิดเห็นด้านการป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

ในการศึกษาความรู้และความคิดเห็นด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบภูมิหลัง ของประชากรที่ศึกษาว่ามีความรู้พื้นฐานแค่ไหน โดยผู้ศึกษาจะนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. คะแนนทดสอบความรู้พื้นฐานด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ในการทดสอบความรู้พื้นฐานด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าผู้ศึกษาต้องการอยากรู้ว่า ความรู้พื้นฐานในด้านป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าต่อประชากรที่ทำการศึกษา โดยได้ออกแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ แล้วให้ประชากรที่ศึกษาจำนวน 107 คน ตอบคำถามเพื่อจะช่วยให้ทราบถึง พื้นฐานความรู้เดิมว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใด ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อระดับความต้องการฝึกอบรม โดยการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งชั้นของคะแนนทดสอบความรู้ ออกเป็น 3ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามผลคะแนนผลการทดสอบความรู้

ลำดับที่	คะแนน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	6-10	31	28.96
2	11-15	69	64.50
3	16-20	7	6.54
	รวม	107	100.0

หมายเหตุ	คะแนนต่ำสุด	6	คะแนน
	คะแนนมากที่สุด	20	คะแนน
	คะแนนเฉลี่ย	12.01	คะแนน

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ทำการศึกษามากกว่าร้อยละ 64.50 มีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง ทำคะแนน ได้อยู่ในช่วง 11-15 คะแนน มีจำนวน 69 คน รองลงมา ร้อยละ 28.96 มีความรู้น้อย ทำคะแนนได้อยู่ในช่วง 6-10 คะแนน มีจำนวน 31 คน และร้อยละ 6.54 ทำคะแนนได้ดีมาก คะแนนอยู่ในช่วง 16 – 20 คะแนน มีจำนวน 7 คน

2. แบบคำถามความรู้ด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ในการศึกษาผู้ศึกษาได้ตั้งคำถามให้ประชากรที่ทำการศึกษาคำถามจำนวน 20 ข้อ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมในเรื่องของลักษณะการทำลายของศัตรูพืช และลักษณะทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการทำสวนป่า ความยาก – ง่าย สลับกันไป โดยคำถามหากตอบถูกให้คะแนนเป็น 1 หากตอบผิดให้คะแนนเป็น 0 ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความรู้ความเข้าใจของประชากรศึกษาเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

n = 107

ข้อความ	เฉลยคำตอบ	คำตอบถูก	
		จำนวน	ร้อยละ
1.ระยะคักแด้จนถึงตัวเต็มวัยของด้วงเจาะลำต้นประดู่ใช้เวลาประมาณ 1 ปี	ผิด	35	32.71
2.การทำลายของหนอนเจาะลำต้นประดู่ทำลายโดยการเจาะกัดกินราก	ผิด	45	42.06
3.จุดที่ด้วงเจาะลำต้นประดู่วางไข่จะสังเกตเห็นยางไม้สีแดงไหลเป็นทาง	ถูก	44	41.12
4.ด้วงเจาะลำต้นประดู่จะระบาดมากในช่วงเดือนมีนาคม เป็นต้นไป	ถูก	67	62.62
5.เราจะพบตัวเต็มวัยของด้วงยี่ราฟในช่วงเช้าเวลา 08.00 น.-10.00 น. มากที่สุด	ถูก	47	43.93
6.ด้วงยี่ราฟจัดเป็นศัตรูพืชของต้นสักทำลายโดยการกัดกินใบ	ถูก	57	53.27
7.ศัตรูของด้วงยี่ราฟ คือ แตนเบียนไซ์ตรีโคแกรมม่า	ผิด	54	50.47
8.การทำลายวัชพืชพวกหญ้าคา และหญ้าจรจบ จะช่วยการทำลายของด้วงยี่ราฟได้	ถูก	67	62.62
9.การป้องกันและกำจัดหนอนกาแฟสีแดง คือ ใช้ไส้เดือนฝอยเนมาโทดิด 22	ถูก	54	50.47
10.การปลูกป่าเราควรคำนึงถึงชนิดพันธุ์ไม้ที่จะนำมาปลูกว่าเหมาะสมหรือไม่	ถูก	81	75.70

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ข้อความ	เฉลยคำตอบ	ตอบถูก	
		จำนวน	ร้อยละ
11.ต้นประดู่เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มี pH ต่ำกว่า 4.5	ผิด	70	65.42
12.สักรทองจัดเป็นไม้ที่ไม่มีศัตรูพืชตัวใดทำลายได้เลย	ผิด	48	44.86
13.การกำจัดวัชพืชเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยลดปัญหาของศัตรูพืช	ถูก	100	93.46
14.การจัดสวนป่า คือ การบริหารจัดการ เช่น การวางแผน การปลูก การดูแลรักษา การตลาด	ถูก	101	94.39
15.พรบ. สวนป่าเริ่มมีผลบังคับใช้เมื่อปี 2535	ถูก	62	57.94
16.กรณีจะตัดไม้ในสวนป่าไปขายจะต้องขออนุญาตองค์การ บริหารส่วนตำบล	ผิด	62	57.94
17.ผู้ที่ปลูกสวนป่าจะต้องขึ้นทะเบียนผู้ปลูกตาม พรบ. สวนป่าปี 2535	ถูก	53	49.53
18.การปรับปรุงดินเหนียวสำหรับแปลงปลูกสวนป่าควร ใช้ปูนมาร์ลใส่ไร่ละ 1 ตัน	ถูก	80	74.77
19.การให้ปุ๋ยในสวนป่าควรใช้ปุ๋ยสูตร 16-20-0	ผิด	52	48.60
20.การใช้ปุ๋ยอินทรีย์สำหรับแปลงปลูกสวนป่าจะช่วย ปรับปรุงดินให้ดีขึ้น	ถูก	106	99.07
ค่าเฉลี่ย		64.25	60.05

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่าประชากรที่ศึกษาตอบคำถามได้ถูกต้องถึง 13 ข้อ โดยคะแนนค่าเฉลี่ยตอบถูกร้อยละ 60.5 แสดงว่า ประชากรที่ศึกษามีความรู้ อยู่ระดับปานกลาง

3. การแสดงความคิดเห็นด้านความรู้ด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ในการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่มีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับความรู้ที่จะนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน โดยให้ประชากรที่ทำการศึกษแสดงความคิดเห็นตามหัวข้อที่กำหนดไว้ เนื่องจากเป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องนำมาประกอบการพิจารณาในด้านการยอมรับ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งชั้นความคิดเห็นออกเป็น 4 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคิดเห็นต่อระดับความรู้

ลำดับที่	ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มีความรู้มากและสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้อย่างดี	31	29
2	มีความรู้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	14	13.1
3	มีความรู้พอสมควรแต่ยังไม่เพียงพอที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน	45	42.1
4	มีความรู้น้อย	17	15.9
รวม		107	100

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ผลการแสดงความคิดเห็นในเรื่องของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 42.1 มีความคิดเห็นว่ามีความรู้พอสมควรแต่ยังไม่เพียงพอที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน มีจำนวน 45 คน รองลงมา ร้อยละ 29 มีความคิดเห็นว่ามีความรู้มาก และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้อย่างดี จำนวน 31 คน ร้อยละ 15.9 มีความคิดเห็นว่ามีรู้น้อย จำนวน 17 คน และร้อยละ 13.1 มีความคิดเห็นว่ามีความรู้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

4. ความคิดเห็นของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบลต่อการฝึกอบรม

ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นในการเข้ารับการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์ เพื่อต้องการทราบเหตุผลว่ามีความจำเป็นที่จะต้องเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าหรือไม่ ทั้งนี้ข้อมูลเหล่านี้จะส่งผลถึงระดับความต้องการเข้ารับการฝึกอบรม โดยมีผู้วิจัยได้แบ่งชั้นความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็นออกเป็น 4 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคิดเห็นต่อความจำเป็นเข้ารับการฝึกอบรม

ลำดับที่	ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	มีความจำเป็นอย่างมาก	56	52.3
2	มีความจำเป็นปานกลาง	33	30.8
3	จำเป็นน้อย	17	15.9
4	ไม่จำเป็น	1	0.9
รวม		107	100

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ประชากรที่ทำการศึกษาร้อยละ 52.3 ได้แสดงความคิดเห็นต่อความจำเป็นเข้ารับฝึกอบรมว่ามีความจำเป็นอย่างมากมีจำนวน 56 คน รองลงมาร้อยละ 30.8 มีความคิดเห็นว่ามีค่าจำเป็นปานกลาง มีจำนวน 33 คน ร้อยละ 15.9 มีความคิดเห็นว่ามีค่าจำเป็นน้อย มีจำนวน 17 คน และร้อยละ 0.9 มีความคิดเห็นว่ามีค่าจำเป็น จำนวน 1 คน

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็น ต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ในการศึกษาความคิดเห็นที่มีผลต่อความจำเป็นในการนำไปใช้ในการปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบเหตุผลของการเข้ารับการฝึกอบรมว่ามีความจำเป็นมาก – น้อยแค่ไหนในการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อที่จะได้ข้อมูลจัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับความต้องการ โดยผู้วิจัยได้แบ่งชั้นความคิดเห็นเกี่ยวกับความจำเป็น ออกเป็น 4 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความคิดเห็นต่อการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน

ลำดับที่	ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	ใช้บ่อยครั้ง	33	30.8
2	ใช้ปานกลาง	44	41.1
3	ใช้บ้างนานๆ ครั้ง	30	28
รวม		107	100

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ประชากรที่ทำการศึกษา ให้ความสำคัญการฝึกอบรมและมีความคิดเห็นว่ามีค่าจำเป็น เนื่องจากเคยถูกถามจากเกษตรกรที่ทำการปลูกสวนป่าโดยร้อยละ 41.1 จำนวน 44 คน แสดงความคิดเห็นว่าใช้ปานกลางรองลงมาร้อยละ 30.8 แสดงความคิดเห็นว่าใช้บ่อยครั้ง มีจำนวน 33 คน และร้อยละ 28 มีความคิดเห็นว่าเป็นปานกลาง ครั้ง มีจำนวน 30 คน

6. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของระยะเวลา ในการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ในการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับระยะเวลาที่เหมาะสม มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ประชากรที่ศึกษาเป็นกำหนดเพื่อให้เกิดความเหมาะสมแก่ตัวผู้เข้ารับการฝึกอบรมเอง ซึ่งในการศึกษาผู้วิจัยได้แบ่งของระยะเวลาในการฝึกอบรมออกเป็น 3 ชั้น ดังแสดงในตาราง ที่ 19

ตารางที่ 19 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความเหมาะสมของระยะเวลาในการฝึกอบรม

ลำดับที่	ระยะเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	1-2 วัน	91	85.04
2	3-4 วัน	14	13.08
3	5-6 วัน	2	1.86
รวม		107	100

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ ร้อยละ 85.80 มีความคิดเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมในการเข้ารับการฝึกอบรม ความอยู่ในระยะเวลา 1-2 วัน ซึ่งถ้าหากมากไปกว่านี้อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้

7. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเดือนที่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ในการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของเดือนที่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชากรที่ศึกษาแสดงความคิดเห็นและกำหนดช่วงเดือนที่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรมโดยประชากรที่ทำการศึกษา แสดงความคิดเห็นเลือกเดือนเมษายนมากที่สุด เพราะเป็นช่วงที่ศัตรูพืชเริ่มระบาด ดังแสดงในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามช่วงเวลาในรอบปีที่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรม

เดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. มกราคม	11	10.3
2. กุมภาพันธ์	3	2.8
3. มีนาคม	10	9.3
4. เมษายน	28	26.2
5. พฤษภาคม	18	16.8
6. มิถุนายน	14	13.1
7. กรกฎาคม	11	10.3
8. สิงหาคม	3	2.8
9. กันยายน	2	1.9
10. ตุลาคม	5	4.7
11. พฤศจิกายน	1	0.9
12. ธันวาคม	1	0.9
รวม	107	100

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า ประชากรที่ศึกษา ส่วนใหญ่ต้องการเข้ารับการฝึกอบรม ในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม และมิถุนายน ตามลำดับ เนื่องจากเป็นช่วงที่ศัตรูพืชในสวนป่า เริ่มระบาด ให้ความเสียหายให้กับสวนป่า ดังนั้นจึงถือว่าช่วงนี้เป็นที่เหมาะสมที่สุด เข้ากับ สถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้น

ความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกันและกำจัด ศัตรูพืชในสวนป่า

ในการศึกษาวิจัยครั้ง ผู้ศึกษาได้กำหนดหัวข้อรายวิชาเพื่อให้ประชากรที่ทำการศึกษาลือ กว่ามีความต้องการฝึกอบรมเนื้อหาวิชาในหัวข้อใดมากที่สุด ลดหลั่นตามลำดับมา ทั้งนี้จะได้นำผล ข้อมูลไปวิเคราะห์ เพื่อจัดทำหลักสูตรให้เหมาะสมต่อระดับความต้องการของประชากร โดยได้ กำหนดหัวข้อวิชาไว้ 10 หัวข้อ จากนั้นนำมาจัดหมวดหมู่ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงระดับความ ต้องการมาก – น้อย รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ประชากรที่ศึกษาจำแนกตามความต้องการฝึกอบรมเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องด้านการ
ป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า

ลำดับ ที่	เนื้อหาวิชา	ระดับความต้องการฝึกอบรม				Mean	SD
		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ		
1	แมลงศัตรูพืชในสวนป่า	84 (78.51)	20 (18.70)	2 (1.87)	1 (0.94)	3.75	0.50
2	โรคที่เกิดขึ้นในสวนป่า	80 (74.77)	22 (20.60)	3 (2.81)	2 (1.87)	3.69	0.54
3	การใช้ศัตรูธรรมชาติ ควบคุมศัตรูพืชในสวนป่า	70 (65.40)	30 (28.04)	5 (4.70)	2 (1.87)	3.29	0.79
4	พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ.2535	67 (63.50)	32 (30.00)	7 (6.50)	1 (0.94)	3.55	0.57
5	การพยากรณ์เตือนการ ระบาดของศัตรูพืช	58 (54.21)	27 (25.24)	18 (16.83)	4 (3.74)	3.30	0.80
6	ระดับความเสียหายทาง เศรษฐกิจของแมลง ศัตรูพืชที่เข้าทำลาย	53 (50.00)	45 (42.50)	7 (6.60)	2 (1.87)	3.40	0.70
7	การใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และปลอดภัยในสวนป่า	53 (50.00)	32 (30.20)	17 (16.00)	5 (3.80)	3.25	0.89

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ลำดับ ที่	เนื้อหาวิชา	ระดับความต้องการฝึกอบรม				Mean	SD
		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่ต้องการ		
8	การใช้เชื้อราเขียวป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า	49 (45.81)	39 (36.40)	17 (16.00)	2 (1.87)	3.37	0.79
9	วิธีการสำรวจตรวจนับแมลง ศัตรูพืชในสวนป่า	45 (42.06)	41 (38.32)	10 (9.35)	11 (10.28)	3.13	0.90
10	การใช้ไส้เดือนฝอยควบคุม ศัตรูพืชในสวนป่า	45 (42.06)	36 (33.65)	21 (19.63)	5 (4.68)	3.13	0.90
รวม						3.38	0.74

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า ความต้องการฝึกอบรมเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องด้านการป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชในสวนป่านั้น ประชากรที่ทำการศึกษามีความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมใน เนื้อหาวิชามาก – น้อย ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. แมลงศัตรูพืชในสวนป่า	มากที่สุด เฉลี่ย	3.75
2. โรคที่เกิดในสวนป่า	มากที่สุด เฉลี่ย	3.69
3. พระราชบัญญัติสวนป่า พ.ศ.2535	มากที่สุด เฉลี่ย	3.55
4. ระดับความเสียหายทางเศรษฐกิจของแมลงศัตรูพืชที่เข้าทำลาย	มากที่สุด เฉลี่ย	3.40
5. การพยากรณ์เดือนการระบาดของศัตรูพืช	มากที่สุด เฉลี่ย	3.30
6. การใช้ศัตรูธรรมชาติควบคุมศัตรูพืชในสวนป่า	มากที่สุด เฉลี่ย	3.29
7. การใช้เชื้อราเขียวป้องกันและกำจัดศัตรูพืช	มากที่สุด เฉลี่ย	3.27
8. การใช้สารเคมีอย่างถูกต้องและปลอดภัยในสวนป่า	ต้องการปานกลางเฉลี่ย	3.25
9. วิธีการสำรวจตรวจนับแมลงศัตรูพืชในสวนป่า	ต้องการปานกลางเฉลี่ย	3.13
10.การใช้ไส้เดือนฝอยควบคุมศัตรูพืชในสวนป่า	ต้องการปานกลางเฉลี่ย	3.13

ซึ่งจะเห็นได้ว่าประชากรที่ศึกษาความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมในเนื้อหาวิชา ลำดับที่ 1 – 5 มีความต้องการฝึกอบรมมากที่สุด ส่วนเนื้อหาลำดับที่ 8 – 10 มีความต้องการฝึกอบรมปานกลาง

การทดสอบหาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความต้องการเข้ารับฝึกอบรมด้านการป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ทำการศึกษ

ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อระดับความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ทำการศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มตัวแปรอิสระออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ โดยใช้สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคมของประชากรที่ศึกษาที่แตกต่างกันนำมาเฉลี่ยเป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม ซึ่งรายละเอียดของการแบ่งกลุ่มตัวแปรอิสระ ผู้วิจัยได้อธิบายไว้ในแต่ละสมมติฐาน วิธีการศึกษากลุ่มตัวแปรแต่ละตัวมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test ทั้งนี้ได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ 0.05 และใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผล ซึ่งในการนำเสนอผลของสมมติฐานผู้วิจัยได้จัดลำดับผลการยอมรับสมมติฐาน ไว้เป็นลำดับแรก โดยมีอยู่ 2 สมมติฐาน คือ จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบและความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ส่วนผลการปฏิเสธสมมติฐาน เรียงตามลำดับถัดไป ตามรายละเอียดที่ปรากฏตามตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ผลการเปรียบเทียบตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีผลต่อการยอมรับสมมติฐาน

ตัวแปรหรือปัจจัยที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน	t-test	p
1. อายุ	1.088	0.285 ns
2. ระดับการศึกษา	1.191	0.314 ns
3. พื้นที่ปลูกสวนป่าที่รับผิดชอบ	-1.404	0.160 ns
4. อายุการทำงาน	-1.063	0.290 ns
5. อัตราเงินเดือนที่ได้รับ	0.212	0.383 ns
6. รายได้เสริม	0.804	0.423 ns
7. จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบ	2.248	0.048 *
8. หนี้สิน	0.813	0.418 ns
9. ตำแหน่ง	-0.234	0.810 ns
10. ความรู้เกี่ยวกับการกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า	2.077	0.04 *

1. ปัจจัยด้านการมีจำนวนเกษตรกรในความรับผิดชอบต่อความต้องการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย จำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบ เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มประชากรที่ศึกษามีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบน้อย กับกลุ่มประชากรที่ศึกษามีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบมาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test วายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบออกเป็น 2 ชั้นดังแสดงในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบที่มีต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

จำนวนเกษตรกรที่ รับผิดชอบ	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
น้อย	98	1.43	0.497	2.248	9.968	0.048
มาก	9	1.78	0.441			
รวม	107	3.22	0.938	2.248	9.968	0.048

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบของประชากรที่ศึกษา ระหว่างประชากรที่ศึกษาที่มีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบมาก กับ ประชากรที่ศึกษาที่มีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบน้อย พบว่า ประชากรที่ศึกษามีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบมาก มีจำนวน 9 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 คะแนน และประชากรที่ศึกษาที่มีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบน้อย มีจำนวน 98 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.43 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t - test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ **0.048** ($t = 2.248$) ซึ่งมีความน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีจำนวนเกษตรกรที่รับผิดชอบที่ต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า แตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านการมีความรู้ในการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชต่อความต้องการการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย ความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าน้อย กับ กลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่ามาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test ว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ออกเป็น 2 ชั้นดังแสดงในตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าที่มีต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมของประชากรที่ศึกษา

ระดับความรู้	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
น้อย	31	1.61	0.495	2.077	105	0.04
มาก	76	1.39	0.492			
รวม	107	3.00	0.987	2.077	105	0.04

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ของประชากรที่ศึกษา ระหว่างนักวิชาการประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่ามาก กับ ประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าน้อย พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า มาก มีจำนวน 76 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.39 คะแนน และประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าน้อย มีจำนวน 31 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.61 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ **0.04** ($t=2.077$) ซึ่งมีค่าน้อยกว่าค่านัยสำคัญที่กำหนดไว้ 0.05 จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีความรู้ในเรื่องการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า แตกต่างกัน

3. ปัจจัยด้านอายุของนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรต่อความต้องการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย อายุของประชากรที่ศึกษา เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มอายุของประชากรที่ศึกษาที่มีอายุน้อย กับกลุ่มอายุของประชากรที่ศึกษาที่มีอายุมาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test ว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของอายุออกเป็น 2 ชั้นดังแสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุที่มีต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

อายุ	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
น้อย	20	1.54	1.350	1.088	28.956	0.285
มาก	87	1.46	1.482			
รวม	107	3.00	2.832	1.088	28.956	0.285

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบอายุของประชากรที่ศึกษา ระหว่างประชากรที่ศึกษาที่มีอายุน้อย (คือ มีอายุน้อยกว่า 40 ปี) กับประชากรที่ศึกษาที่มีอายุมาก (คือ มีอายุสูงกว่า 40ปี) พบว่าประชากรที่ศึกษาที่มีอายุน้อย มีจำนวน 20 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.54 คะแนน และประชากรที่ศึกษาที่มีอายุมาก มีจำนวน 87 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.46 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t - test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.285 ($t = 1.088$) ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า นักวิชาการประชากรที่ศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีความความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ไม่แตกต่างกัน

4. ปัจจัยด้านระยะเวลาในการปฏิบัติราชการต่อความต้องการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย ระยะเวลาในการปฏิบัติราชการของประชากรที่ศึกษา เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการน้อย กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติราชการมาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่าง

กลุ่ม โดยใช้ t-test ว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของระยะเวลาในการปฏิบัติราชการออกเป็น 2 ชั้นดังแสดงในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระยะเวลาปฏิบัติราชการที่มีต่อความต้องการได้รับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

ระยะเวลาปฏิบัติ ราชการ	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
น้อย	27	1.37	0.492	-1.063	45.698	0.29
มาก	80	1.49	0.503			
รวม	107	2.86	0.995	-1.063	45.698	0.29

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระยะเวลาปฏิบัติราชการของประชากรที่ศึกษา ระหว่างประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาปฏิบัติราชการมาก กับ ประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาปฏิบัติราชการน้อย พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาปฏิบัติราชการมาก มีจำนวน 80 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 คะแนน และประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาปฏิบัติราชการน้อย มีจำนวน 27 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.37 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.29 ($t = -1.063$) ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีระยะเวลาปฏิบัติราชการต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ไม่แตกต่างกัน

5. ปัจจัยด้านการมีรายได้เสริมต่อความต้องการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย รายได้เสริมของประชากรที่ศึกษา เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการได้รับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีรายได้เสริมน้อย กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีรายได้เสริมมาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test ว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของรายได้เสริมออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้เสริมที่มีต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

รายได้เสริม	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
ไม่มีรายได้เสริม	61	1.49	0.504	0.804	105	0.423
มีรายได้เสริม	46	1.41	0.498			
รวม	107	2.90	1.002	0.804	105	0.423

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายได้เสริมของประชากรที่ศึกษา ระหว่างประชากรที่ศึกษาที่มีรายได้เสริม กับประชากรที่ไม่มีรายได้เสริม พบว่า ประชากรที่มีรายได้เสริม มีจำนวน 56 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.41 คะแนน และประชากรที่ไม่มีรายได้เสริม มีจำนวน 61 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.49 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.423 ($t = -0.804$) ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ประชากรที่มีรายได้เสริม กับประชากรที่ไม่มีรายได้เสริมมีความสัมพันธ์กับความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ไม่แตกต่างกัน

6. ปัจจัยด้านการมีหนี้สินต่อความต้องการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย หนี้สินของประชากรที่ศึกษา เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีหนี้สินน้อย กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีหนี้สินมาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test ว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของหนี้สินออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 28

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบหนี้สินที่มีต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

หนี้สิน	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
ไม่มีหนี้สิน	50	1.50	0.505	0.813	105	0.418
มีหนี้สิน	57	1.42	0.498			
รวม	107	2.92	1.003	0.813	105	0.418

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบหนี้สิน ของประชากรที่ศึกษา ระหว่างประชากรที่ศึกษาที่มีหนี้สิน กับประชากรที่ศึกษาที่ไม่มีหนี้สิน พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีหนี้สิน มีจำนวน 57 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 คะแนน และประชากรที่ศึกษาที่ไม่มีหนี้สิน มีจำนวน 50 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.50 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.418 ($t = -0.813$) ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าประชากร ที่ศึกษาที่มีหนี้สินกับประชากรที่ศึกษาที่ไม่มีหนี้สิน มีความต้องการด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ไม่แตกต่างกัน

7. ปัจจัยด้านขนาดพื้นที่รับผิดชอบต่อความต้องการฝึกอบรม

ในการศึกษาวิจัย พื้นที่รับผิดชอบของประชากรที่ศึกษา เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่า ระหว่างกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีพื้นที่รับผิดชอบน้อย กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาที่มีพื้นที่รับผิดชอบมาก โดยนำผลการทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่ม โดยใช้ t-test ว่ายอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งในการศึกษาวิจัยได้แบ่งชั้นของพื้นที่รับผิดชอบออกเป็น 2 ชั้น ดังแสดงในตารางที่ 29

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพื้นที่รับผิตชอบที่มีต่อความต้องการเข้ารับการฝึกอบรมด้านการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าของประชากรที่ศึกษา

พื้นที่ปลูกสวนป่า ที่รับผิตชอบ	N	Mean	Std. Deviation	t	df	p
น้อย	53	1.42	0.498	-0.212	105	0.383
มาก	54	1.50	0.505			
รวม	107	2.92	1.003	0.212	105	0.383

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบพื้นที่รับผิตชอบของประชากรที่ศึกษา ระหว่างประชากรที่ศึกษาที่มีพื้นที่รับผิตชอบมาก กับประชากรที่ศึกษาที่มีพื้นที่รับผิตชอบน้อย พบว่า ประชากรที่ศึกษาที่มีพื้นที่รับผิตชอบมาก มีจำนวน 54 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.590 คะแนน และประชากรที่ศึกษาที่มีพื้นที่รับผิตชอบน้อย มีจำนวน 53 คน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.42 คะแนน และเมื่อนำมาทดสอบเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างกลุ่มทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่คำนวณได้ มีค่าเท่ากับ 0.383 ($t = 0.212$) ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 ที่กำหนดไว้ จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่า ประชากรที่ศึกษา ที่มีพื้นที่รับผิตชอบแตกต่างกัน มีความต้องการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและกำจัดศัตรูพืชในสวนป่าไม่แตกต่างกัน